

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE FINANCIEN
EN DE BEGROTING

COMMISSION DES FINANCES
ET DU BUDGET

VAN

DU

26-10-1999

26-10-1999

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes conférés pour l'Organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement du citoyens pour le changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie & ID21

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/00	:	Documents parlementaires de la 50e législature, suivi du n° et dy n° consécutif
QRVA	:	Question et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/00	:	Parlementaire documenten van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Beknopt Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation, 1008 Bruxelles
Fax : 02/549 82 60
Tél. : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Officiële publicaties, van de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein, 1008 Brussel
Fax : 02/549 81 60
Tel. : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Inhoud

Dinsdag 26 oktober 1999

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING - COM 027

Mondelinge vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de minister van Financiën over "de schuldverlichting van de ontwikkelingslanden" (nr. 197)

sprekers : **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de SP-fractie, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Hubert Brouns aan de minister van Financiën over "de herziening van het dubbelbelastingverdrag België-Nederland" (nr. 226)

sprekers : **Hubert Brouns**, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Hagen Goyvaerts aan de minister van Financiën over "de fiscale gevolgen van de KB Lux-affaire" (nr. 238)

- de heer Jacques Chabot aan de minister van Financiën over "de identificatie van de 12 000 fraudeplegers van de KB Lux" (nr. 246)

sprekers : **Hagen Goyvaerts**, **Jacques Chabot**, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Patrick Lansens aan de minister van Financiën over "de verlaging van de BTW tot 12% in de sector van de sociale privéwoningen" (nr. 243)

sprekers : **Patrick Lansens**, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Financiën over "de fiscale discriminatie van jobstudenten uit eenoudergezinnen" (nr. 244)

sprekers : **Fientje Moerman**, **Didier Reynders**, minister van Financiën, **Yves Leterme**, **Alexandra Colen**

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de erkenning van het spreektrecht van ambtenaren van het ministerie van Financiën" (nr. 262)

sprekers : **Yves Leterme**, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "het afsluiten van een schuldsaldo-verzekering" (nr. 265)

sprekers : **Dirk Pieters**, **Didier Reynders**, minister van Financiën

Sommaire

Mardi 26 octobre 1999

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET COM 027

Question orale de M. Dirk Van der Maelen au ministre des Finances sur "la réduction de la dette des pays en développement" (n° 197)

orateurs : **Dirk Van der Maelen**, président du groupe SP, **Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Hubert Brouns au ministre des Finances sur "la révision de la convention entre la Belgique et les Pays-Bas tendant à éviter la double imposition" (n° 226)

orateurs : **Hubert Brouns**, **Didier Reynders**, ministre des Finances

Questions orales jointes de :

- M. Hagen Goyvaerts au ministre des Finances sur "les conséquences fiscales de l'affaire KB-Lux" (n° 238)

- M. Jacques Chabot au ministre des Finances sur "l'identification des 12 000 fraudeurs de la KB-Lux" (n° 246)

orateurs : **Hagen Goyvaerts**, **Jacques Chabot**, **Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Patrick Lansens au ministre des Finances sur "la réduction du taux de TVA à 12% dans le secteur des logements sociaux privés" (n° 243)

orateurs : **Patrick Lansens**, **Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de Mme Fientje Moerman au ministre des Finances sur "la discrimination fiscale des étudiants jobistes issus de familles monoparentales" (n° 244)

orateurs : **Fientje Moerman**, **Didier Reynders**, ministre des Finances, **Yves Leterme**, **Alexandra Colen**

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "la reconnaissance du droit qu'ont les fonctionnaires du ministère des Finances de s'exprimer" (n° 262)

orateurs : **Yves Leterme**, **Didier Reynders**, ministre des Finances

Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "la souscription d'une assurance du solde restant dû" (n° 265)

orateurs : **Dirk Pieters**, **Didier Reynders**, ministre des Finances

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 26 OCTOBRE 1999

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 26 OKTOBER 1999

De vergadering wordt geopend om 10.05 uur door de heer **Jef Tavernier**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.05 heures par M. **Jef Tavernier**, président.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de minister van Financiën over "de schuldverlichting van de ontwikkelingslanden" (nr. 197)

Question orale de M. Dirk Van der Maelen au ministre des Finances sur "la réduction de la dette des pays en développement" (n° 197)

De **voorzitter** : De heer Dirk Van der Maelen heeft het woord.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eind september werd besloten over te gaan tot een schuldverlichting van de ontwikkelingslanden.

Mijnheer de minister, wat is de precieze omvang en de inhoud van die beloofde schuldvermindering ?

Mijn volgende vraag heeft betrekking tot de landen die daarvoor in aanmerking komen. Op basis van welke criteria zullen die landen worden gekozen ? Heeft men reeds enig zicht over welke landen het zal gaan ? Kan België een rol spelen bij die keuze ? Welke tegenprestaties worden verwacht van de ontwikkelingslanden ?

Mijn tweede serie vragen betreft België. Welke bijdrage zal België leveren inzake deze schuldverlichting ? Wat betekent zulks op jaarbasis ? Via welke kanalen of welke begroting zal die bijdrage verlopen ?

Mijn derde reeks vragen heeft betrekking op de kritiek die in het verleden werd geuit op de eerste operatie HIPC I omdat de voorwaarden die aan de betrokken landen werden opgelegd van die aard waren dat zij in hun sociale en economische ontwikkeling werden gefnuikt, met heel wat nefaste gevolgen. Welke waarborgen kan u ons geven, mijnheer de minister, dat zulks niet opnieuw gebeurt met HIPC II ?

Mijn laatste vraag houdt misschien niet meteen verband met dit onderwerp, maar toch wil ik ze reeds stellen. Bij deze schuldverlichtingsoperatie werkten het IMF en de Wereldbank zeer nauw samen. U weet, mijnheer de minister, dat al lang de idee leeft, onder meer bij de Engelse eerste minister Tony Blair, om het IMF en de Wereldbank samen te voegen en voor de dan gefuseerde instelling in een nieuwe rol te voorzien. Welnu, ik wens van deze gelegenheid gebruik te maken om u te vragen naar uw inzichten hieromtrent.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, over de schuldverlichting waartoe op de jaarvergadering van het IMF en de Wereldbank besloten is, kan ik het volgende zeggen.

De verschillende maatstaven voor tussenkomst - schuld/export en overheidsontvangsten, export en overheidsontvangsten/BPP - werden versoepeld. Deze maatregelen zullen ook met terugwerkende kracht worden toegepast. Zij zullen de totale kostprijs van het HIPC-initiatief op 27 miljard US dollar brengen, meer dan het dubbele van de kostenraming van 1998. Bovendien zullen de bilaterale donoren 20 miljard US dollar aan ODA-leningen kwijtschelden. Het gaat aldus om een bilateraal en multilateraal bedrag van om en bij de 50 miljard US dollar of Euro.

Uw tweede reeks vragen betreft de voorwaarden voor begunstiging met HIPC-schuldverlichting en de band met de armoedebestrijding. Aanvankelijk moesten de te begunstigen landen de uitvoering van een structureel aanpassingsprogramma met het IMF gedurende zes jaar kunnen voorleggen. In werkelijkheid werd deze periode aanzienlijk ingekort. Bovendien werd tot een aantal versoepelingen beslist om de daadwerkelijke toepassing van de vermindering te doen vorderen en haar omvang te vergroten.

Geleidelijk zal een schuldvermindering niet meer worden toegekend zonder dat een armoedebestrijdingsstrategie in uitvoering wordt gebracht. Deze strategieën zullen

Didier Reynders

worden opgenomen in de programma's van de Wereldbank en het IMF. Zij zullen moeten worden ondersteund door de burgermaatschappij en gericht op concrete resultaten. Na een, twee of drie jaar zal een evaluatie plaatsvinden.

Uw derde reeks vragen betreft de Belgische bijdrage en de financieringskanalen. Ten eerste, op bilateraal vlak zal worden overgegaan tot de kwijtschelding van de leningen van Staat tot Staat aan de in aanmerking komende landen voor een potentieel bedrag van ongeveer 9,4 miljard Belgische frank. De financiering van de inkomensderving die de Nationale Delcreditedienst zal lijden, zal tot eind 2001 kunnen oplopen tot een bedrag van maximum 290 miljoen Belgische frank.

Ten tweede, op multilateraal vlak werd wat betreft de Wereldbank beslist over te gaan tot overdrachten voor een bedrag van ongeveer 600 miljoen Belgische frank. Bovendien werd in meerdere stortingen van 800 miljoen Belgische frank voorzien op de begroting van het ministerie van Financiën vanaf 2000. Dit werd beslist tijdens de voorbereiding van de begroting 2000. Dit bedrag van 800 miljoen Belgische frank zal worden aangewend voor nieuwe initiatieven via het HIPC of op bilateraal vlak met een paar landen. U weet dat er op bilateraal vlak vooral een schuld bestaat van Kongo en het is niet gemakkelijk een initiatief te nemen tot schuldverlichting ten opzichte van dat land.

Wat betreft het IMF komen de verschillende giften en deposito's waartoe reeds werd beslist, samen uit op een daadwerkelijke Belgische bijdrage van ongeveer 2 miljard.

Ik kom tot slot tot uw vragen over de samenwerking en de samensmelting van de Wereldbank en het IMF. Beide instellingen vertonen eigenschappen waarvan de vrijwaring van wezenlijk belang is. Het IMF levert macro-economische steun op korte termijn - betalingsbalans- en begrotingsevenwicht - en de Wereldbank financiert de ontwikkeling op lange termijn, privatisering, sectorale hervormingen en armoedebestrijding inbegrepen.

De onderscheiden structuur van beide instellingen is nochtans geen hindernis voor een vruchtbare samenwerking. Daarvan getuigt precies het HIPC-initiatief.

Ik zal het voorstel van de heer Blair onderzoeken, al moet ik toegeven dat ik het geen goed idee vind om het IMF en de Wereldbank te scheiden.

Je peux vous dire qu'au cours du débat qui s'est tenu dans le cadre du comité de développement, relié pour la première fois au comité intérimaire devenu le Comité financier et monétaire international pour respecter la terminologie FMI, la Grande-Bretagne n'a pas évoqué l'idée d'une quelconque modification de la structure des institutions. Cependant, tous les représentants, y com-

pris le président du Comité financier et monétaire international, M. Gordon Brown, chancelier de l'échiquier, ont convenu qu'il était préférable de renforcer la démarche des deux institutions dans un souci de préoccupation sociale et de lutte contre la pauvreté. Autrement dit, il vaudrait mieux renforcer les institutions et les réorienter vers cette activité de lutte contre la pauvreté plutôt que d'envisager une autre démarche ou une autre structure.

J'attire votre attention sur l'importance du rôle du Fonds monétaire international dans le suivi des évolutions macro-économiques d'un certain nombre d'Etats. A Washington, nous avons, par exemple, consacré beaucoup de temps à examiner comment évoluait un pays comme la Russie sur le plan macro-économique.

Et l'outil que représente le Fonds monétaire international me semble encore très intéressant en la matière. Je répète qu'il est préférable de transformer les objectifs des institutions existantes plutôt que de se lancer dans une discussion sur de nouvelles structures ou des structures totalement réformées.

De voorzitter : De heer Dirk Van der Maelen heeft het woord. Ik stel wel voor dat wij ons beperken tot de oorspronkelijke vragen, want het is nogal duidelijk dat het anders toch wel een omvangrijk debat wordt.

De heer Dirk Van der Maelen (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik zal uw wijze raad volgen. Ik wil enkel nog even op het eigenlijke onderwerp van de vraag ingaan. Ik heb in de Nederlandse pers gelezen dat reeds negen landen werden geselecteerd en dus in aanmerking komen, terwijl er nog een zestal andere zijn die in aanmerking zouden komen voor het nieuwe initiatief, HIPC2. Heeft de minister de namen van die negen landen en van de eventueel zes andere landen? Hoort bij voorbeeld Kongo daartoe? Ik zou daar eventueel graag een schriftelijk antwoord op krijgen.

Minister Didier Reynders : Ik heb nog geen lijst daarvan.

De heer Dirk Van der Maelen (SP) : Dat is niet wat de Nederlandse pers vermeldt. Als de vertegenwoordiger van Nederland bij het IMF vermeldt dat er al een lijst van negen landen is, waarover consensus bestaat, terwijl er zes nog in overweging worden genomen, zou ik graag vernemen van de Belgische vertegenwoordiger over welke vijftien landen het gaat. Misschien kunt u de Belgische vertegenwoordiger even raadplegen.

Minister Didier Reynders : Ik zal dat zeker vragen. Ik moet u wel zeggen dat ik zowel in de Nederlandse als in de Belgische pers enkele dingen heb gelezen, maar dat klopt daarom niet altijd.

De heer Dirk Van der Maelen (SP) : Ik kan u het bewuste artikel bezorgen.

Minister **Didier Reynders** : Ik zal er zeker naar informeren.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Hubert Brouns aan de minister van Financiën over "de herziening van het dubbelbelastingverdrag België-Nederland" (nr. 226)

Question orale de M. Hubert Brouns au ministre des Finances sur "la révision de la convention entre la Belgique et les Pays-Bas tendant à éviter la double imposition" (n° 226)

De **voorzitter** : De heer Hubert Brouns heeft het woord.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u bent wellicht op de hoogte van het feit dat er tussen België en Nederland reeds geruime tijd besprekingen aan de gang zijn die mogelijk kunnen leiden tot de herziening van het dubbelbelastingverdrag. De bedoeling is hoofdzakelijk om het probleem van het loonverlies van grensarbeiders op te lossen.

We hebben enerzijds vernomen dat er nog geen definitieve keuzes zijn gemaakt. Anderzijds wordt van tijd tot tijd het bericht gelanceerd dat men in Nederland reeds de keuze zou hebben gemaakt om voor het werklandprincipe te kiezen. Dit wil zeggen dat de grensarbeider zijn belastingen kan betalen in het land waar hij werkt. Volgens de laatste informatie is er nog geen definitieve keuze gemaakt, in Nederland noch in België.

Het uitgangspunt zou volgens de ambtenaren die in deze commissie werkzaam zijn, hetzelfde blijven. Men zou zoveel als mogelijk pogen om de negatieve inkomenseffecten voor zowel Belgen die in Nederland werken als voor Nederlanders die in België zijn tewerkgesteld, op te lossen. Hoe men dat met elkaar in overeenstemming zal brengen, is me nog niet volledig duidelijk.

Volgens de Nederlandse staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid zou het voorbereiden voor het herzien van dit belastingverdrag nog heel wat tijd in beslag nemen. Men heeft een aantal data vooropgesteld. De laatste datum die hij naar voor schuift is 1 januari 2003.

Mijnheer de minister, kan u ons meedelen wat de juiste stand van zaken is ? Welk standpunt zal u innemen in dit dossier ? Ik heb het dan specifiek over de situatie van de Belgische grensarbeiders. Kiest men in België voor het woonland- dan wel voor het werklandprincipe ? Klopt het dat een nieuw belastingverdrag met Nederland niet moet worden verwacht voor 1 januari 2003 ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Brouns u weet dat in België en Nederland belastinghervormingen in voorbereiding zijn. Dat staat trouwens ook in het regeerakkoord. Onder voorbehoud dat de geplande belastinghervorming in Nederland de besprekingen niet op de helling zetten, kan ik u meedelen dat de besprekingen tussen beide landen in de eindfase zijn beland. Van 3 tot 10 november 1999 zal normaliter een laatste gespreksronde in Brussel plaatsvinden.

Zoals vroeger reeds aan u is meegedeeld, vormt het probleem van de grensarbeiders inderdaad één van de belangrijkste punten in deze besprekingen. Ik zal een meer gedetailleerd antwoord na de vergadering van 3 tot 10 november geven. Met betrekking tot de tijdsspanne die nog moet verstrijken vooraleer de toepassing van een dergelijk nieuw dubbelbelastingverdrag mogelijk wordt, kan ik meedelen dat aangezien de onderhandelingen nog niet zijn beëindigd, er rekening moet worden gehouden met een periode van ongeveer 3 jaar. Men moet de tekst immers eerst paraferen, daarna ondertekenen en ten slotte laten goedkeuren door het parlement. 1 januari 2003 is dan ook slechts een vermoedelijke datum. Een vaste datum voor de inwerkingtreding kan niet worden vastgesteld. Alles hangt immers af van het verloop van de goedkeuringsprocedure.

De **voorzitter** : De heer Hubert Brouns heeft het woord.

De heer **Hubert Brouns** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, alhoewel ik de minister dank voor zijn antwoord wens ik te beklemtonen dat hij niet geantwoord heeft op de vraag op welke manier de onderhandelingen verlopen. Werkt men met het woonlandprincipe of het werklandprincipe ? Dat is een fundamenteel element in de herziening van het dubbelbelastingsverdrag.

Minister **Didier Reynders** : Ik antwoord op deze vraag liever na de onderhandelingen die plaatsvinden tussen 3 en 10 november.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer **Hagen Goyvaerts** aan de minister van Financiën over "de fiscale gevolgen van de KB Lux-affaire" (nr. 238)

- de heer **Jacques Chabot** aan de minister van Financiën over "de identificatie van de 12 000 fraudeplegers van de KB Lux" (nr. 246)

Questions orales jointes de :

- **M. Hagen Goyvaerts au ministre des Finances sur "les conséquences fiscales de l'affaire KB-Lux" (n° 238)**

- **M. Jacques Chabot au ministre des Finances sur "l'identification des 12 000 fraudeurs de la KB-Lux" (n° 246)**

De **voorzitter** : De heer Hagen Goyvaerts heeft het woord.

De heer **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het KB Lux-dossier is opnieuw brandend actueel enerzijds wegens de mogelijke verjaring van een aantal dossiers en, anderzijds wegens het vertrek van de parketmagistraat die het dossier behandelt.

In het voorjaar van 1996 opende het parket een dossier dat in algemene termen het KB Lux-dossier werd genoemd. Na onderzoek is gebleken dat een aantal belastingplichtigen de roerende voorheffing van hun Luxemburgse rekening niet op hun belastingaangifte hebben vermeld.

Sinds 7 juli beschikt de fiscale administratie over de toestemming om het strafdossier in te kijken omdat er ernstige tekenen van ontduiking van inkomstenbelastingen zijn vastgesteld. Het betreft het al dan niet aangeven door de belastingplichtige van intresten uit Luxemburgse rekeningen voor de inkomstenjaren 1994 en 1995.

Volgens de fiscale regelgeving, meer bepaald artikel 354 van het WIB 1992 zouden de dossiers met betrekking tot de inkomstenjaren 1994 en 1995 verjaard zijn, tenzij de fiscus kan bewijzen dat er fraude werd gepleegd. In dit geval wordt de controletermijn met twee jaar verlengd - zoals vermeld in het 2de lid van art. 354.

Juridisch-technisch is er geen vuiltje aan te lucht op voorwaarde dat de stukken in het dossier op een correcte wijze werden verkregen. Op dit punt wringt het schoentje.

De juristen van KB Lux betwisten de geldigheid van de documenten die de fiscus gebruikt. Met geldigheid bedoelt men de authenticiteit van de documenten en de regelmatigheid van bewijs.

Onlangs hebben duizenden KB Lux-rekeninghouders een brief van de belastingadministratie ontvangen met het verzoek de inkomsten van hun buitenlandse rekeningen bekend te maken. De brief vermeldt eveneens dat de controletermijn van 3 tot 5 jaar is verlengd. Met deze mededeling laat de fiscale administratie er geen twijfel over bestaan dat ze de fraudetermijn zal hanteren als er boetes worden opgelegd. Volgens de wetgeving moet de achterstallige roerende voorheffing getaxeerd worden met een tarief van 50% voor fraude.

Mijnheer de minister, ik wens terzake een aantal vragen te stellen.

Hoeveel dossiers moet de fiscale administratie behandelen voor de inkomstenjaren 1994 en 1995 ?

Welke belastingregelgeving zal de administratie hanteren bij de behandeling van de dossiers ?

Zal de fraudetermijn gehanteerd worden of zal men van deze bepaling afwijken ?

Zijn de stukken in de verschillende dossiers op correcte wijze verworven ? Zo ja, kan men dit juridisch bewijzen ?

Kunt u meedelen hoeveel fiscale ontvangsten voor 1994 en 1995 de administratie kan vorderen ?

Naar verluidt werd het 50%-boetetarief voor fraude na onderhandeling reeds een aantal keren verlaagd tot een aanslagvoet van 20%. Kunt u de criteria toelichten die gehanteerd werden om het tarief van 20% toe te passen ?

Le **président** : La parole est à M. Jacques Chabot.

M. Jacques Chabot (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, selon un article paru dans le journal "Le Soir" du 1er octobre 1999, l'administration des contributions directes réclamerait des renseignements auprès des "petits fraudeurs" identifiés dans le dossier KB-Lux du juge Leys. Ceux-ci avaient initialement été estimés à 4 000 personnes, mais ce nombre a été réactualisé depuis lors.

Contrairement aux "gros fraudeurs", les petits épargnants ne seraient pas inquiétés par une action pénale, mais feraient l'objet d'une enquête fiscale au terme de laquelle ils seraient amenés à payer l'impôt éludé, majoré d'une amende fixée au cas par cas. Selon l'article en question, l'amende ne devrait pas excéder 20% de l'impôt dû.

Il est évident que nous ne pouvons accepter un tel processus qui banalise la fraude fiscale. Il est navrant de constater que dans notre pays, le fait d'éviter le paiement de l'impôt est presque considéré comme normal. La fraude fiscale engendre de flagrantes inégalités et constitue un véritable défi à la solidarité, voire à la démocratie.

Si nous voulons mener à bien la réforme de la fiscalité sur le travail, il conviendrait tout d'abord d'améliorer le recouvrement de l'impôt.

Dès lors, monsieur le ministre, les questions que je souhaiterais vous poser sont les suivantes.

Jacques Chabot

1. Les informations parues dans "Le Soir" du 1er octobre 1999 sont-elles exactes ? Dans l'affirmative, qu'entendez-vous par "petits fraudeurs" ? Sur quelles bases et en vertu de quels critères l'administration fiscale peut-elle faire un tri entre des personnes qui, toutes, sans exception aucune, ont volontairement soustrait leurs avoirs financiers à l'impôt ?

2. Sur le plan des principes, qu'est-ce qui justifie l'éventualité d'un traitement de faveur à l'égard des personnes en cause ? Je vous rappelle que l'administration fiscale peut imposer une amende allant jusqu'à 200% de l'impôt éludé.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Goyvaerts, de fiscale toestand van ongeveer tien-duizend belastingplichtigen zal moeten worden onderzocht en desgevallend geregulariseerd voor het inkomstenjaar 1994.

Het resultaat van het onderzoek zal bepalend zijn voor een regularisatie van de inkomstenjaren 1995 en volgende.

Wat de inkomstenbelastingen betreft, zal de dossierbehandeling gebeuren op basis van de fiscale procedure die in Titel VII van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 is opgenomen.

Het belastingbestuur baseert zich op inlichtingen uit het gerechtelijk dossier, waarvoor op een correcte wijze aan de procureur-generaal toestemming tot inzage werd gevraagd en verkregen.

Ik kan u bevestigen, mijnheer Goyvaerts, dat alles in het werk werd gesteld om verjaringen te voorkomen. De nodige instructies werden gegeven en er werden maatregelen genomen om het verloop van de onderzoeken ook tijdens de komende maanden te kunnen opvolgen.

In de huidige stand van zaken is het niet mogelijk vast te stellen welke fiscale ontvangsten zullen kunnen worden gevorderd voor de inkomstenjaren 1994 en 1995.

Je répondrai à M. Chabot qu'il est exact que l'administration fiscale réclame des renseignements auprès de plus d'une dizaine de milliers de contribuables identifiés dans le dossier judiciaire.

Il y a lieu de signaler que d'autres dossiers judiciaires sont venus s'ajouter depuis à celui qu'il a évoqué à propos de la même institution financière au Luxembourg dans le cadre d'un dossier examiné, par ailleurs, par une commission d'enquête de votre assemblée.

Comme d'autres informations de presse ont paru ces derniers jours, autant répondre aux questions qu'elles ne manqueront vraisemblablement pas de susciter dans les prochaines heures ou dans les prochains jours.

Il est exact aussi que non seulement les clients de cette institution mais aussi un certain nombre de membres du personnel font l'objet de demandes de la part de l'administration fiscale.

Je puis également vous confirmer que, dans les instructions qui ont accompagné l'envoi des informations aux services de taxation, il n'est nulle part question de leur accorder un traitement de faveur ni d'appliquer des accroissements ne dépassant pas les 20% ni de renoncer à des dénonciations en justice.

Je n'ai pas de commentaires à faire sur les autres appréciations concernant les développements de la fraude fiscale, si ce n'est trois éléments que je souhaite préciser à l'intention de M. Chabot.

1) La plupart des constatations effectuées jusqu'à présent portent, contrairement à ce que certains croient souvent, sur des fraudes aux droits de succession et non sur d'autres mécanismes. Si l'on peut effectivement retrouver une non-déclaration de revenus de capitaux, l'élément essentiel de fraude dans l'ensemble des dossiers est cependant une volonté d'éluder les droits de succession. Cette constatation ouvre peut-être des perspectives de réflexion sur la situation existant dans notre pays en cette matière.

2) Même si des instructions ne sont pas données à cet effet, il est exact que l'appréciation laissée à l'administration dans le niveau des accroissements des amendes est liée à la manière dont le dossier est traité. En d'autres termes, si un contribuable se montre particulièrement coopérant dans la fourniture de renseignements à l'administration, il est normal que cette dernière en tienne compte, mais je ne donne aucune instruction en la matière. C'est à l'administration elle-même qu'il appartient de faire cette appréciation. Lorsque le contribuable participe à la manifestation de la vérité fiscale, il est logique que l'administration en tienne compte. Je vous rappelle d'ailleurs que dans un dossier récent, en l'occurrence celui des plaques luxembourgeoises, j'ai adopté la même attitude. En l'espèce, nous avons rappelé aux contribuables qu'ils disposaient d'un délai pour régulariser leur situation. Dans ce cas, la démarche volontaire des contribuables est évidemment prise en compte dans l'appréciation faite par l'administration.

3) Pour ce qui concerne le volet pénal, je vous rappelle que le parquet peut toujours, quelle que soit l'attitude de l'administration, considérer qu'il y a lieu d'aller plus loin dans la démarche.

Voilà les éléments de réponse que je peux vous donner pour l'instant.

Didier Reynders

Il n'y a aucune raison, dans le cadre de ce dossier ou d'un autre, de limiter en quoi que ce soit l'action de l'administration dans sa recherche d'une perception plus correcte de l'impôt.

De **voorzitter** : De heer Hagen Goyvaerts heeft het woord.

De heer **Hagen Goyvaerts** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wat de inkomsten van 1994 betreft, is de administratie aan een zeer strikte termijn gehouden voor de schriftelijke kennisgeving aan de personen. Ik druk alleen maar de hoop uit dat voor die dossiers van 1994 geen verjaring optreedt.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Patrick Lansens aan de minister van Financiën over "de verlaging van de BTW tot 12% in de sector van de sociale privéwoningen" (nr. 243)

Question orale de M. Patrick Lansens au ministre des Finances sur "la réduction du taux de TVA à 12% dans le secteur des logements sociaux privés" (n° 243)

De **voorzitter** : De heer Patrick Lansens heeft het woord.

De heer **Patrick Lansens** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag handelt over de bouwstimulerende maatregel die einde 1995 werd genomen en via een ministerieel besluit op 1 januari 1996 in werking is getreden. Door deze maatregel werd, onder bepaalde voorwaarden, gedurende de jaren 1995 en 1996 een verlaagd BTW-tarief van 12% toegepast. De woning mocht echter niet groter zijn dan 190m² en, als het een appartement betrof, niet meer dan 100m². Het tarief gold alleen voor de eerste schijf van 2 miljoen frank.

Over de exacte toepassing van deze maatregel bestond nogal wat onduidelijkheid. Er is trouwens op 15 februari 1996 een aanvullend ministerieel besluit verschenen, dat een aantal specificaties bevatte betreffende het al dan niet meetellen van bepaalde ruimten. Bijvoorbeeld, een garage, terrassen en, onder bepaalde voorwaarden, een zolder, tellen niet mee voor de berekening van de oppervlakte. In elk geval bestond bij de BTW-administraties in de eerste helft van 1996 onduidelijkheid met betrekking tot de juiste oppervlakteberekening.

In deze periode werden heel wat bouwaanvragen ingediend. Sommige mensen hebben, samen met hun architect, contact opgenomen met de bevoegde administraties om te vragen hoe de maatregel juist moest worden

toegepast. Bepaalde mensen hebben hun bouwdoossier aangepast omdat hun woning boven de norm viel. Mits een kleine aanpassing konden ze nog net in aanmerking komen om 180 000 frank minder te moeten betalen.

Mijnheer de minister, de BTW-administratie is nu, jaren later, volop bezig met de controle van de dossiers, de meeste woningen zijn ondertussen opgetrokken en nu blijkt dat men in bepaalde gevallen andere criteria hanteert dan degene die in de eerste helft van 1996 werden toegepast. Bepaalde mensen, die in de mening verkeerden dat ze perfect aan de normen voldeden, vallen plots uit de boot en moeten niet alleen 180 000 frank meer betalen, maar krijgen bovendien een boete voor het indienen van een bouwdoossier waarvan de oppervlakteberekeningen niet aan de normen voldoen.

Mijnheer de minister, hebt u weet van de problemen met de toepassing van de bewuste maatregel en de oppervlakteberekeningen ?

Vindt u het normaal dat mensen, die zeer zorgvuldig geweest zijn en zelf contact hebben opgenomen met de administratie om die maatregel correct toe te passen, nu uit de boot dreigen te vallen ? Zou u het niet normaal vinden dat deze mensen alsnog in aanmerking kunnen komen voor die verlaagde maatregel, tenzij manifest zou blijken dat er fraude in het spel is ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, de door de heer Lansens gesignaleerde problemen hebben hoofdzakelijk betrekking op eengezinswoningen, waarvoor de bouwheer ten onrechte de tariefverlaging heeft ingeroepen omdat de oppervlakte van die woningen het wettelijk toegelaten maximum van 190m² overschrijdt. De praktijk wijst uit dat het hier veelal gaat om woningen waarvan de oppervlakte niet veel groter is dan het toegelaten maximum. Mijn voorganger heeft terecht altijd gesteld dat in dat verband geen toegevingen kunnen worden gedaan. Eventuele toegevingen zouden immers resulteren in een steeds uitgebreidere onwettige toepassing van het verlaagd tarief van 12%.

Voor de toepassing van het verlaagd tarief moest de bouwheer, vooraleer de belasting opeisbaar wordt, bij het bevoegde BTW-controlekantoor een verklaring afleggen dat het op te richten gebouw de hierboven bepaalde maximale toegestane oppervlakte niet overschrijdt. Die verklaring diende te gebeuren aan de hand van het door de administratie verstrekte formulier nr. 121¹, dat door de bouwheer wordt ingevuld. Thans blijkt dat veel bouwheren de ontvangstmelding van de verklaring nr. 121¹ ten onrechte hebben beschouwd als een erkenning door de administratie dat de grondvoorwaarden voor de toepassing van de gunstregeling vervuld zijn. Op het formulier nr. 121¹ staat nochtans uitdrukkelijk vermeld dat zulks niet het geval is.

Didier Reynders

Mijnheer Lansens, gelet op hetgeen voorafgaat, kan ik tot mijn spijt geen gunstig gevolg geven aan uw verzoek om een tolerantie in algemene zin in te voeren.

Indien u evenwel bouwheren kent die kunnen aantonen dat zij zich voor de toepassing van de gunstregeling in hun individueel geval hebben gesteund op een duidelijk advies van de bevoegde BTW-diensten, ben ik uiteraard bereid om die dossiers door mijn administratie opnieuw te laten onderzoeken.

De **voorzitter** : De heer Patrick Lansens heeft het woord.

De heer **Patrick Lansens** (SP) : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Inderdaad, als de norm 190 m² is, dan is 192 of 195 m² te veel.

Mijn vraag ging over de aanvangsperiode van 1995, waarover onduidelijkheid heerst. Een eerste ministerieel besluit is verschenen met ingangsdatum 1 januari, een tweede verscheen op 15 februari. Wat met de tussenperiode voor de personen die op dat ogenblik een bouw-dossier indienden ? Zij konden niet weten wat er in het koninklijk besluit van 15 februari zou vermeld worden.

Mijn vraag gaat specifiek over de onduidelijkheid gedurende die periode, want er zijn mensen die een bouw-dossier hebben ingediend op basis van het eerste ministerieel besluit. Een ministerieel besluit bepaalt niet hoe een liniaal moet worden gehanteerd. Er moeten natuurlijk aanvullende richtlijnen komen voor de besturen, om na te gaan hoe de berekening precies moet worden gemaakt.

Mijnheer de minister, mocht de administratie inderdaad toegeven dat er een onduidelijkheid was, dan is er geen probleem, maar meestal gebeurt dat niet.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer Lansens, ik zal voor de tussenperiode een nieuw onderzoek vragen. Als u iemand kent die concreet contact had met de administratie van de bevoegde BTW-kantoren, dan valt een nieuw onderzoek te overwegen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Financiën over "de fiscale discriminatie van jobstudenten uit eenoudergezinnen" (nr. 244)

Question orale de Mme Fientje Moerman au ministre des Finances sur "la discrimination fiscale des étudiants jobistes issus de familles monoparentales" (n° 244)

De **voorzitter** : Mevrouw Fientje Moerman heeft het woord.

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Mijnheer de minister, ik had graag uw aandacht gevestigd op de moeilijke situatie waarin jobstudenten zich bevinden als zij kinderen zijn van gescheiden ouders of als één van hun ouders overleden is. Zowel om de grens te bepalen vanaf waar de student zelf belasting dient te betalen op zijn studentenjob als om de grens te bepalen waaronder het kind fiscaal ten laste blijft van zijn ouders, wordt het onderhoudsgeld voor 80% in aanmerking genomen, evenals het wezengeld dat wordt uitgekeerd door een groepsverzekeraar. Vooral inzake het ten laste zijn van een kind heeft dat gevolgen. Ik geef even een voorbeeld. Stel dat de student in kwestie 120 000 frank alimentatie per jaar krijgt of 10 000 frank per maand, een redelijk bedrag dat fiscaal overeenstemt met 96 000 frank netto belastbaar. Om nog fiscaal ten laste te blijven mag hij dan 141 250 frank per jaar verdienen. Netto belastbaar komt dat neer op 113 000 frank. Wanneer men daarvan het ontvangen onderhoudsgeld aftrekt, dan komt het erop neer dat de student zelf nog 17 000 frank netto belastbaar mag verdienen. Het resultaat is dat men in veel van dergelijke situaties zijn toevlucht gaat nemen tot zwartwerk, met alle gevolgen vandien. Men is dan immers niet verzekerd en de Staat loopt inkomsten mis.

Er bestaat bovendien een schrijnende onrechtvaardigheid omdat in de meeste van deze gevallen de kinderen worden toegewezen aan diegene die in geval van echtscheiding het laagste beroepsinkomen heeft. Dit maakt de noodzaak voor de kinderen om te gaan bijwerken eigenlijk nog groter.

Mijnheer de minister, bent u zich daarvan bewust ? Wilt u de nodige stappen ondernemen - aangezien er toch een algemene fiscale hervorming op komst is - om hiermee rekening te houden ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Didier Reynders** : Mevrouw Moerman, bij de vaststelling van het maximumbedrag van de toegestane netto bestaansmiddelen om als persoon als ten laste te kunnen worden beschouwd, werd reeds rekening gehouden met het feit dat vele alleenstaanden kinderen ten laste hebben die onderhoudsgeld ontvangen. Voorts is het ook zo dat uit de echt gescheiden personen die hertrouwd zijn, geen aanspraak kunnen maken op de toepassing van dit verhoogde bedrag. Voor hen geldt derhalve de algemene regel, ongeacht het feit dat ook hun kinderen onderhoudsuitkeringen kunnen ontvangen.

In het regeerakkoord wordt duidelijk gesteld dat de regering zich voorneemt om de personenbelasting te hervormen en tevens om de discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden, die fiscaal als alleenstaanden

Didier Reynders

worden beschouwd, weg te werken. In dat kader kan het door u aangehaalde probleem opnieuw worden bekeken. Ik zal in oktober 2000 een voorstel doen. Dit probleem kan dan worden besproken, samen met een paar andere gelijkaardige zaken.

De **voorzitter** : Uiteraard is dit niet het enige probleem. Mevrouw Moerman, in het kader van een gedoogbeleid wil ik u even de mogelijkheid bieden om heel kort een suggestie te doen.

Mevrouw **Fientje Moerman** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord en voor zijn bereidheid om deze zaak te bekijken bij de bespreking van de algemene hervorming. Ik ben er mij wel degelijk van bewust dat de grens om fiscaal ten laste te blijven voor kinderen uit eenoudergezinnen reeds hoger ligt dan voor anderen. Toch stelt zich met name inzake het ten laste blijven een probleem en in mindere mate ook inzake het zelf betalen van belastingen en ik ben dan ook blij met het engagement van de minister.

De **voorzitter** : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik dank u dat u de oppositie gedooft. Ik wou even opmerken dat wij niet hebben gewacht tot oktober 2000, maar reeds vorige week een globaal wetsvoorstel inzake de gezinsfiscaliteit hebben ingediend, dat een regeling treft voor het probleem dat u terecht aankaart, mevrouw Moerman. Het voorziet met name in een verhoging van het belastingvrije minimum voor die categorie van mensen.

De **voorzitter** : Mevrouw Alexandra Colen heeft het woord.

Mevrouw **Alexandra Colen** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter,

mijnheer de minister, ik wou mij eveneens aansluiten bij mevrouw Moerman, maar ik verneem met plezier dat u hebt toegezegd dat de fiscale discriminatie van de gehuwden zal worden onderzocht naar aanleiding van de belastinghervorming. Ik wil erop wijzen dat er al een hele tijd een consensus aan het groeien is over het feit dat er op dat vlak iets moet gebeuren. De regering - waarvan de liberalen vorig jaar hun eigen wetsvoorstel hebben ingediend om de discriminatie af te schaffen - is bereid hiervan werk te maken. De CVP, die indertijd de boot heel sterk heeft afgehouden, heeft zich nu volop achter deze strijd geschaard. Het is misschien interessant om te wijzen op een recente uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, waarin het expliciet aan de lidstaten de toestemming geeft om desnoods het huwelijk te bevoordelen. Op dit moment is de situatie helemaal omgekeerd. Het Hof gaat uit van de redenering dat het langdurige engagement dat mensen aangaan om

elkaar sociale zekerheid te bieden, een waardevol element is. Ik zou er bij de regering willen op aandringen dat men de finale situatie van de gehuwden grondig hervormt, rekening houdend met het feit dat de gehuwden al dertig jaar inleveren, en dat men met een ernstig voorstel naar het parlement komt. Ik ben ervan overtuigd dat het zal worden gesteund door een meerderheid van de parlementsleden.

Minister **Didier Reynders** : Ik dank de leden voor hun suggesties. Ik heb in de commissie voor de Financiën gedurende zeven jaar gewacht op het wegwerken van deze discriminatie. Ik vraag nu een jaar tijd, tot oktober 2000.

De **voorzitter** : We moeten dus nog even geduld oefenen. Intussen zijn voorstellen - zeker als ze op papier staan - welkom.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Financiën over "de erkenning van het spreekrecht van ambtenaren van het ministerie van Financiën" (nr. 262)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Finances sur "la reconnaissance du droit qu'ont les fonctionnaires du ministère des Finances de s'exprimer" (n° 262)

De **voorzitter** : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, na het spreekrecht van de oppositie komt nu ook het spreekrecht van de ambtenaren in de commissie ter sprake.

Het regeerakkoord wijdt enkele passages aan een nieuwe cultuur binnen de besturen. Het spreekrecht is hier een onderdeel van. Op pagina 12 van het Parlementair document dat het regeerakkoord weergeeft staat met betrekking tot het depolitiseringspact : "Het spreekrecht van iedere ambtenaar, waarin in het huidige statuut reeds is voorzien, wordt bevestigd". Toch stellen we vast dat de hiërarchische top van bepaalde besturen recent initiatieven heeft genomen om het spreekrecht voor ambtenaren te beknotten. Ik denk hierbij aan de omzendbrief van de directeur-generaal van het directoraat-generaal van de strafinrichtingen, waarin de ambtenaren een procedure wordt opgelegd waardoor ze enkel kunnen antwoorden op vragen van journalisten of derden als ze hierover hebben overlegd met het kabinet. Daarom kijken we met

Yves Leterme

veel belangstelling uit naar de ontwikkelingen in de andere besturen. Ik denk hierbij onder meer aan het ministerie van Financiën, dat een vrij cruciale rol speelt met betrekking tot het contact met pers, burger en het parlement.

Ik heb dan ook duidelijke vragen. Ten eerste, hebben de ambtenaren van het departement Financiën instructies gekregen met betrekking tot de invulling van hun spreektrecht? Zullen ze er krijgen? Ten tweede, zijn er beperkingen van het spreekrecht, dat in het statuut wordt gewaarborgd? Zo ja, wat zijn die beperkingen? Passen ze in het pleidooi voor "een nieuwe verhouding tussen de administratie en de ministeriële kabinetten", zoals het is opgenomen in het regeerakkoord? Wat is tenslotte de stand van zaken met betrekking tot een ander punt dat in het regeerakkoord wordt vermeld, namelijk dat in elk administratie, dus ook bij Financiën, een meldpunt zal worden opgericht voor klachten in verband met dysfuncties? Ambtenaren zullen klachten over collega's of dysfuncties kunnen melden aan een soort biechtvader of biechtmoeder die ze zal noteren en doorspelen aan de hiërarchische oversten.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Didier Reynders** : Sinds het opstellen van het regeerakkoord hebben de personeelsleden van mijn departement geen enkele omzendbrief ontvangen met betrekking tot de vrijheid van meningsuiting. Dat was ook niet nodig : ze ontvingen vroeger reeds twee omzendbrieven terzake. De eerste dateert van 2 maart 1995 en wijst hen op de nieuwe principes, vervat in de wijziging van het Statuut van het Rijkspersoneel bij koninklijk besluit van 26 september 1994. Artikel 7 van het Statuut erkent expliciet het recht op vrije meningsuiting voor de ambtenaren. Een tweede omzendbrief, van 21 maart 1997, brengt deze principes in herinnering en vestigt meteen ook de aandacht op de loyauteitsplicht en het beroepsgeheim.

Bij het ministerie voor Financiën gelden enkel de beperkingen op de vrije meningsuiting die door het Statuut van het Rijkspersoneel worden bepaald. Rekening houdend met de informatie waarover vooral de belastingambtenaren kunnen beschikken, is het departement bijzonder waakzaam over de eerbiediging van het beroepsgeheim en het privé-leven van de burger.

De vrije meningsuiting moet zo worden opgevat dat het personeelslid zich vrij mag uitdrukken, zonder daarvoor toestemming te vragen aan een hiërarchische overste. In geval van moeilijkheden kunnen de personeelsleden een verzoek indienen bij het College van Vertrouwenspersonen, dat door de secretaris-generaal wordt voorgezeten. Deze mogelijkheid is vastgelegd in de omzendbrief van 21 maart 1997. Er bestaat op dit ogenblik nog geen meldpunt in het departement Financiën. Tot nu toe

moeten de ambtenaren zich tot de minister richten, hetgeen niet echt een vertrouwelijk systeem is. De minister van Ambtenarenzaken zal een initiatief nemen om een éénvormig systeem voor alle departementen in te voeren.

De **voorzitter** : De heer Yves Leterme heeft het woord.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, uit het antwoord van de minister onthoud ik twee punten. Ten eerste sluit hij zich volledig aan bij het beleid van de vorige regering. Ten tweede is hij van plan in overleg met de minister van Ambtenarenzaken een initiatief te nemen met betrekking tot de oprichting van een meldpunt. We zullen dit dossier op de voet volgen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Pieters aan de minister van Financiën over "het afsluiten van een schuldsaldoverzekerings" (nr. 265)

Question orale de M. Dirk Pieters au ministre des Finances sur "la souscription d'une assurance du solde restant dû" (n° 265)

De **voorzitter** : De heer Dirk Pieters heeft het woord.

De heer **Dirk Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het blijkt voor mensen met een handicap of ziekte vaak heel moeilijk te zijn om bij een hypothecaire lening een schuldsaldoverzekerings af te sluiten. Dit werd onlangs nogmaals duidelijk gemaakt door de "Vlaamse Diabetes Vereniging". De verzekeringsmaatschappijen zouden nog altijd werken op basis van zeer oude medische gegevens. De maatschappijen denken nog altijd dat diabetici verwikkelingen krijgen en op basis daarvan eisen zij bijpremies die 100% tot 400% duurder zijn dan de normale premies, ofwel volgt er een botte weigering.

De afwezigheid van een schuldsaldoverzekerings kan later ernstige nadelige financiële gevolgen hebben, zeker bij overlijden, maar heeft ook belangrijke implicaties op het fiscale vlak. Een belastingplichtige krijgt immers slechts belastingvermindering voor de kapitaalaflossingen van zijn hypothecaire lening indien de hypothecaire lening gewaarborgd is door een definitief in België gesloten tijdelijke verzekering bij overlijden met afnemend kapitaal, de zogenaamde schuldsaldo-verzekering.

Diabetici, en met hen andere zieken of gehandicapten krijgen dus vaak geen belastingvermindering voor de kapitaalaflossingen. Dat is toch een onrechtvaardige situatie.

Dirk Pieters

Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

Welke mogelijke oplossingen ziet hij, of verwacht hij dat het parlement terzake voorstellen doet ? Zal hij daaraan dan zijn medewerking verlenen ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Didier Reynders** : Mijnheer de voorzitter, net zoals de heer Pieters heb ik kennis genomen van de recente mediaberichten over deze problematiek. Het probleem is echter niet nieuw. Ik verwijs in dit verband naar het antwoord op de parlementaire vraag nummer 239 die volksvertegenwoordiger Lode Vanoost stelde op 22 januari 1996.

Het toekennen van belastingvoordelen inzake kapitaalaflossingen is altijd onlosmakelijk verbonden geweest met het afsluiten van een schuldsaldoverzekerings. Het lange-termijnsparen maakt samen met het bouwsparen een geheel uit waarbij zowel de belastingvermindering als de belastingheffing bij het einde van het contract worden geregeld.

Ik ben mij dus terdege bewust van dit probleem, dat echter nog heel wat onderzoek vraagt. De resultaten daarvan kunnen worden besproken bij de behandeling van het voorstel van de heer Daniel Vanpoucke.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.05 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 11.05 heures.*
